

Sygn. akt III Ca 950/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Barbara Braziewicz

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2014r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko W. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 4 lutego 2014 r., sygn. akt II C 2159/13

oddala apelację.

SSO Barbara Braziewicz

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z dnia 4 lutego 2014r. Sąd Rejonowy w Gliwicach zasądził od pozwanego W. K. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 847,26 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w skali roku od dnia 1 maja 2013 r, w pozostałym zakresie powództwo oddalił, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 19,61 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i nadał wyrokowi w punktach 1 i 3 rygor natychmiastowej wykonalności.

Przytoczony wyrok oparty został na ustaleniach przedstawionych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Z ustaleń tych wynika, że w dniu 9 listopada 2004r. strony postępowania zawarły umowę kredytu na zakup towaru nr (...). Na podstawie przedmiotowej umowy powód udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 847,26 zł, którą ten wraz z opłatą przygotowawczą w wysokości 73,11 zł oraz opłatą za ochronę ubezpieczeniową w wysokości 33,55 zł zobowiązany był spłacić w 24 ratach miesięcznych płatnych do 9 dnia każdego miesiąca, począwszy od 9 grudnia 2004 r. W dniu zawarcia umowy pozwany uiszczył na rzecz powoda, działającego wówczas pod firmą (...), kwotę 100 zł. W dniu 30 kwietnia 2013 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym wskazał, że na dzień jego wystawienia należności pozwanego, z tytułu zawartej umowy wyniosły 2.785,40 zł, na które składa się: kwota 847,26 zł tytułem należności głównej, odsetki za okres od dnia 9 listopada 2004 r. do dnia wystawiania wyciągu w kwocie 1.756,34 zł oraz kwota 181,80 zł z tytułu opłat i prowizji.

Na podstawie poczynionych ustaleń Sąd Rejonowy uznał roszczenie powoda za uzasadnione w części dotyczącej należności głównej w wysokości 847,26 zł oraz umownych odsetek od tej kwoty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 1 maja 2013 r. do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powództwo oddalił jako nie udowodnione (art. 6 k.c.). Powód nie wyjaśnił sposobu obliczenia kwoty 1.756,34 zł. W przedłożonym wyciągu nie wskazał, czy są to odsetki umowne, czy ustawowe, przez to roszczenie pozwu w tym zakresie nie poddaje się kontroli

Sądu. Podobnie rzecz się ma z opłatami i prowizjami, których łączna dochodzona pozwem wartość wynosi 181,80 zł. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c.

Od powyższego wyroku apelację wniósł powód, zaskarżając orzeczenie w części oddalającej powództwo, zarzucając mu uniemożliwienie dochodzenia przez powoda od pozwanego całości dochodzonego powództwem roszczenia. We wnioskach wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości zgodnie z „powództwem powoda” oraz o zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż zaskarżony wyrok należy uznać za trafny.

Powołane w apelacji ogólnikowe, bliżej niesprecyzowane zarzuty, w zasadzie zmierzające do wykazania, iż Sąd Rejonowy dokonał błędnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, należało uznać za chybione.

Sąd Okręgowy podziela i uznaje za swoje zarówno ustalenia faktyczne, jak i prawne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, uznając, iż nie ma potrzeby ich ponownego szczegółowego przytaczania, ustalenia te znajdują bowiem oparcie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, które to dowody Sąd ten ocenił w granicach zakreślonych przepisem art. 233 § 1 k.p.c. Wnioski tego Sądu co do faktów w sposób logiczny wynikają z treści przeprowadzonych w sprawie dowodów, a zaoferowanych przez stronę powodową, równocześnie Sąd poddał ocenie cały zebrany w niej materiał dowodowy.

W szczególności zgodzić się należy z Sądem meriti, iż powód nie wyjaśnił sposobu obliczenia kwoty 1.756,34zł, dochodzonej przez powoda od pozwanego z tytułu naliczonych odsetek za okres od dnia 9 listopada 2004r. do dnia wystawienia wyciągu z ksiąg banku w dniu 30 kwietnia 2013r., ani też sposobu obliczenia dochodzonej od niego kwoty z tytułu opłat i prowizji w wysokości 181,80zł. Z dołączonych do pozwu dokumentów (przedłożonej umowy kredytu i wyciągu, tabeli opłat i prowizji) powyższe okoliczności w sposób jednoznaczny nie wynikają. Istotnie w przedłożonym wyciągu powód nie wskazał, czy na kwotę 1.756, 34zł składają się odsetki umowne, ustawowe, czy też karne. Rację ma tym samym Sąd meriti, iż z tego względu roszczenie pozwu, w tym zakresie, nie poddaje się kontroli Sądu. Tymczasem zgodnie z regulacją art. 6 k.c., to na powodzie ciążył obowiązek wykazania swojego żądania w tym zakresie, w toku niniejszej sprawy. W szczególności z dołączonego do akt wyciągu z ksiąg banku i umowy kredytu na zakup w sposób jednoznaczny nie wynika w jakiej wysokości pozwany miał płacić odsetki, w tym karne, także w oparciu o jakie zasady. Także z przedłożonych dokumentów nie wynika jak została wyliczona dochodzona pozwem kwota 181,80zł z tytułu opłat i prowizji. W tej kwestii należy jedynie zauważyć, iż z umowy kredytu na zakup łączącej strony jedynie wynika, iż łączna kwota wszystkich kosztów, opłat i prowizji związanych z udzieleniem kredytu pozwanemu, do których zapłaty był on zobowiązany wynosiła 440,08zł.

Równocześnie dołączenie dopiero do apelacji tabelarycznego zestawienia wykazującego w jaki sposób powód naliczył pozwanemu od kwoty 847,26zł odsetki umowne, karne, poniesione koszty z tytułu opłat i prowizji było działaniem spóźnionym, niezależnie od tego, iż powód nie zgłosił formalnie stosownego wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z przedłożonych zestawień.

Podkreślenia wymaga, iż niniejsza sprawa jest rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym (art. 505¹ pkt 1 k.p.c.). Apelacja w postępowaniu uproszczonym jest zbliżona do modelu rewizyjnego (kontrolnego). Jest bowiem ograniczona do minimum możliwości przeprowadzenia przez sąd odwoławczy postępowania dowodowego do dowodu z dokumentu (pewnego i najczęściej prostego w przekazie środka dowodowego). Pełne postępowanie dowodowe - w zakresie wnioskowanym przez strony - może być prowadzone jedynie w sytuacji wniesienia apelacji, w której zarzuty w niej podniesione będą oparte na okolicznościach faktycznych lub środkach dowodowych, z których strona nie mogła skorzystać w trakcie postępowania przed sądem, który wydał orzeczenie. Strona musi wykazać zaistnienie takich okoliczności (zob. P. Pogonowski, komentarz LEX 2013r.). Zgodnie bowiem z art. 505¹¹ § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji nie przeprowadza postępowania dowodowego z wyjątkiem dowodu z dokumentu. Przepis § 2 art. 505¹¹ § 1 k.p.c.

stanowi, że § 1 nie stosuje się, jeżeli apelację oparto na późniejszym wykryciu okoliczności faktycznych lub środkach dowodowych, z których strona nie mogła skorzystać przed sądem pierwszej instancji.

W niniejszej sprawie powód także nie wykazał, że okoliczności, które miałyby zostać wykazane przedłożonym zestawieniem nie były znane powodowi na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego i że nie mógł się wówczas na nie powoływać. Reasumując, stwierdzić należy, że powód nie udowodnił okoliczności podnoszonych w apelacji.

Ponadto, w ocenie Sądu Okręgowego, podniesione w apelacji zarzuty mają charakter czysto polemiczny i prowadzą się do negowania właściwej oceny i ustaleń Sądu meriti, przeciwstawiając im własne oceny i wnioski, które w żadnym razie nie mogą podważyć trafności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego.

Konkludując, zaskarżony wyrok odpowiada prawu, a zarzuty powoda nie zasługiwały na uwzględnienie.

Z tych względów, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 505¹⁰ §1 k.p.c., apelację powoda oddalono, jako bezzasadną.

SSO Barbara Braziewicz